

Antal af 31 Dommere, som jo er det, Kjøbenhavn faar efter det nye Forslag, er for lidt. Saaledes som det nu er her i Kjøbenhavn, er det, naar man medregner Gl. Kjøbenhavns Amt, der efter Lovforslaget jo skal lægges ind under Kjøbenhavn, 30 Dommere i Landsøver- samt Hof- og Stadsretten, Kriminal- og Politiretten og Birketterne; men 31 Dommere her anser jeg for at være noget lidt, hvis man skal bruge den Fremgangsmaade, som foreslaas i de 2 Lovudkast, vi her have havt. For Kjøbenhavns Omegn har dette Lovforslag en meget stor Betydning. Der- som Lovforslaget gaar igjennem, kommer Gl. Kjøbenhavns Amt med de 3 Birker: Amagerbirk, Nordre- og Søndre-Birk ind under Kjøbenhavn. Jeg skal ikke her undersøge, hvorvidt det i og for sig kan være hensigtsmæssigt at laa en saa stor Landsdel sammen med en saa stor Stad som Kjøbenhavn, men jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at der maatte jo en overordentlig Virksomhed til for Politivæsenet, naar en Mand skal have Politimyndighed over en saa stor Omkreds. Dersom dette Lovforslag — saaledes som det blev paaet af et æret Medlem fra Veile Amt (H. Nielsen) igaar — skal ligge her mange Aar under Forhandling, forekommer det mig, at den meget ærede Minister bør bringe Kjøbenhavns Amt en Nødhjælp. Der er en Tilstand i Kjøbenhavns Amt, navnlig i Nordre- og Søndre Birk, som ikke er normal. Det kan ikke være normalt at sætte en enkelt Dommer til at styre en stor og folkerig Kreds, naar han er saaledes overlæstet med Forretninger, at han i Virkeligheden ikke kan være Dommer, idetmindste ikke i borgerlige Retssager. Det er en abnorm Tilstand, at disse Birkedommere tvinges af Forretningernes Mangfoldighed til at overlade Fuldmægtige at skrive Dommene i Sagerne, og at det er saaledes, er en aabenbar Ting, som Alle vide, der have med Birkerne at bestille. Jeg klager ikke i og for sig over Dommernes Indhold; men jeg siger, det er en abnorm Tilstand. Jeg skal henstille til den høitærede Minister, om der ikke kan gives en midlertidig Bistand ved at bestikke en surnumerær Birkedommer, give Birkedommeren en Adjunktus som Dommer, det kaldtes tidligere i Overretten her en surnumerær Assessor. Det vil ikke være vanskeligt at faae en saadan Indretning istand. Vil man ikke udskille Frederiksberg fra Søndre Birk, er det en ligeform Nødvendighed, at den høitærede Minister søger at raade Bod paa alle de mangfoldige Ulemper baade i privatretlig og offentlig Henseende, som ere forbundne med den der herskende Tilstand. — Man vil have 3 Landsretter i Sylland. Nu bestaar Overretten i Viborg af 9 Medlemmer, og denne Domstol har hidtil været istand til at besørge de paagjældende Overrettsager. Jeg kan

derfor ikke tro, at det skulde være nødvendigt efter ydste Samfundsforhold, at der nu blev ansat 27 Overrettsdommere i Sylland istedetfor 9, selv om der kom endel Første-Instantsager til. Man skal lægge Mærke til, at de Forslag, som vi her have havt, sætte Appellsummen betydelig op, og at denne Forhøielse af Appellsummen vil medføre, at der bliver færre Appelsager og selvfølgelig Mindre at bestille for Landsretterne som Anden-Instants end der er for de nuværende Overretter.

Det Affnit i Lovudkastet, som omhandler den offentlige Anklagemyndighed, skal jeg ikke videre opholde mig ved her. Det forekommer mig at være slaaende imødegaaet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Goos), at Amtmanden ikke kan deltage i Strafferetspleien som Anklager. Og jeg tror derfor, at man i det Hele maa blive staaende ved den Anklage- maade, som nærmere udvikles i Lovudkastet. Med Hensyn til Enkeltighederne i Lovudkastet kan der jo være forskellige Meninger; men det hele System vil jeg ialfald kunne gaa ind paa.

Der er endnu en Uddeling af Udcastet tilbage, nemlig den om Sagsførervæsenet, som berører mig personligt. Dette Affnit gaar ud paa at stille Sagsførerne under Tilsyn baade af Domstolene og af et Sagsførerraad eller af en Sagsførerindretning. Jeg har ikke Noget imod at være under Tilsyn af Domstolene, jo mere jo bedre, men at være under Tilsyn af et Sagsførerraad, derimod vil jeg værgе mig med Hænder og Fødder til det Yderste. Jeg tror ikke, man kan faae en værre laugsomlig Indretning end et Sagsførerraad, og jeg tror, at den Myndighed, som Lovudkastet giver Sagsførerne, vil danne det allerværste Klikevæsen, som vi endnu have set her tillands, medens efter min Mening Sagsførerne skulle staa frit og selvstændig og hverken have nødig at bukke for den One eller den Anden men blot staa Domstolene til Ansvar for deres Færd. Vil man dem ellers Noget, kan man sætte dem under Tiltale ligesom andre Borgere, og vil man kontrollere deres Indtægter, kan man ligesom i Udlandet paa flere Steder opstille et Sportelreglement. Alt dette har jeg Intet imod, men jeg har Erfaringen for mig, her imellem mine ærede Embedsbrødre, hvorledes en selvstændig Sagsfører bliver miskjendt og bagtalt uden Grund, og den Erfaring lærer mig at være paa min Post til Bedste for Andre, som ville staa selvstændige og ikke ville underkaste sig Korporationsaanden. Jeg tror derfor, at hele det Affnit, som findes i Lovforslaget, blev fuldtændig rigtigt bedømt af nogle af Landsthingets Medlemmer ifjor, som vare i Mindretal, deriblandt en æret Lands- thingsmand — jeg husker ikke Nummeret i Ræf- ten, men Roskilde hørte han til. Jeg tror ikke, at disse Forslag om Sagsførerraadet ere andet,